

A gyermekek bűnözése

Az ifju jogiszemzedék hazánkban talán egyik legégetőbb problémáját szeretné a magyar társadalom szemébe vetni s ez a gyermekek bűnözése. Ha a kriminálstatisztika adatai között lapozgatunk, korunk elszomorító jelensége, a gyermekbűnözés számának ijesztő növekedése tárul elénk. Az elmúlt világháború pusztítása következtében számtalan gyermek vesztette el szüleit és hozzátartozóit, nincs otthona és egyedül bolyong védtelenül, felügyelet nélkül a mindennapi élet forgatagában, kiszolgáltatva a bűnek és erköletelen életnek. Az otthonát veszített gyermek eleinte koldul, csavarog majd lop, és mindjobban beljebb kerül a bűnözés utvesztőjébe. A társadalom és az állam egyaránt nagy feladatának kell, hogy tekintse ezen gyermekek erkölcsi romlástól való megmenekítését és át kell éreznie felelősségét a jövő generációjával szemben. Hova jut ez a nemzet, ha serdülő ifjai még gyermekkorukban megismerkednek a bűnös és minden szénnytől átitott élettel és ifju éveikben igen nagy száralékban a fogházak lakói lesznek. E probléma megoldásánál az állam és a társadalom közös érdekéről van szó, mely megköveteli azt, hogy a gyermekeket a bűnözéstől minden eszközzel visszatartsuk.

A fiatalok bűnözése legtöbbször nem egyéb, mint a jó utról való lesiklás s az ilyen gyermekek nem szabad mindjárt büntetéssel súlytanunk, hanem a pedagógia eszközeivel a jó útra kell téríteni. Pedagógusnak kell lennie elsősorban annak, ki a rossz utra tévedt gyermeket megjavítani akarja és nem büntetőjagásnak. De elképzelhető mily nehéz a fiatalok ak bírójának helyzete, mikor látja, hogy a bűn útjára tévedt, elhagyott, lélekben még romlatlan gyermeknek nem is elsősorban büntetésre, hanem nevelésre van szüksége, de megfelelő elhelyezésről ily intézmények és pártfogók hiányában gondoskodni nem tud. És amelyik gyermek ilyen esetben megfelelő nevelést és irányítást nem kap, azt a társadalom végképp elvesztette becsületes és hasznos tagjai sorából, mert ez a gyermek a lejövő széléről feltartóztatathatatlannul rohan a bűnözés feneketlen örvényébe, részben a maga, de elsősorban az állam és a társadalom hibájából, mely kellő időben megmenekítette volna a becsületes életnek. Azzal, hogy a bíróság a fiatalkorú nem ítéli el, még nincs megoldva a kérdés, ez a gyermek továbbra is újabb bűnözést fog elkövetni, ha az eddigi helyzetén nem változtatunk, és nem avatkoznak be életébe a gyermekvédelem érdekében

létesítendő intézmények, amelyek ismét az egyenes útra vezetik.

Hazánkban ezt a célt szolgálják a gyermekmenhelyek, szeretetházak, a pártfogó intézmény és a patronázevesztőtelek, mely utóbbiak inkább csak névben éltek és a gyakorlatban a lehető legkisebb mértékben valósultak meg. De mi van ma a menhelyekkel és szeretetházakkal? Sajnos ezek elenyésző száma a háború pusztításai következtében még inkább csökkent és felszerelésük is hiányos. De hiányoznak a pártfogók is, akik ezt a nehéz, de végtelenül hálás és mélyen emberi feladatot elvállalnák.

Mi lenne hát a teendő? Karolj fel az állam új gyermekvédelmi intézmények révén a háború folytán igen nagy számban árván maradt, züllésnek kitett, vagy elzüllött gyermekeket. Ott pedig, ahol megállapítható a szülői kötelességek vékes elhanyagolása, vagy ahol a szülők maguk is hajlamosak a bűnözésre, vagy erköletelen életet élnek, ki kell emelni a gyermeket környezetéből testi épsége és lelki tisztasága megmentése érdekében. Mozdítsa elő a társadalom nagyobb mértékben a gyermekvédelmet, mert általa a gyermekek bűnözését és az abból eredő társadalmi bajokat csökkentheti. Érezze át a demokrácia ezen szerencsétlen, rongyos, a bűn útjára tévedt gyermekek tragédiáját és siessen a segítségükre, kiknek elsősorban szerelethe, gyengédségre és végtelen megértésre van szükségük. Tűzzék a demokratikus pártok a jövőre nézve maguk elé azt a magaslatos feladatot, hogy az ezekben elhelyezendő gyermekek — szeretetteljes nevelés és tanítás mellett — mint javultak adassanak vissza hasznos tagjaként a társadalomnak.

Ma amikor a nemzet az elmúlt világháború szörnyű pusztításait és nyomait megfeszített verejtékes munkával siet eltüntetni, a mindennapi gondok között elmerülő társadalom figyelmét fel szeretnénk hívni a kérdés megoldására, melynek fontosságát át kell érezni minden gondolkodó magyar embernek. A Szegedi Egyetem Joghallgatóinak Egyesülete megkezdte a munkáját a gyermekek megmentésére. Kérjük a társadalmat járuljon hozzá munkánkhoz, legyen egy-egy ilyen szerencsétlen gyermek pártfogója, mely semmi anyagi megterheléssel nem jár és csak a gyermek nevelését és irányítását van hivatva biztosítani. Mentsük meg tehát a gyermekeket a bűnözéstől, hogy becsületes, dolgozó tagjává váljanak az államnak és a társadalomnak.

Iván László.

Még egy helyreigazító nyilatkozat

Kovács Sándor háztulajdonos azon állítást, hogy ő a mérnöki hivatal végrehatózata alapján mondott fel lakóinak, mi panaszunkban nem is vitattuk és nem is akarjuk vitatni. Csúpan azt kifogásoltuk, hogy még a laikus által is lakhatónak minősíthető épületet a biztosítási összeg felvétele után sem hajlandó kijavítani és lakhatóvá tenni. Mert nem fogadjuk el azt a védekezést sem, hogy a Biztosító által fizetett összeg nem elegendő az épület rendbehozására. Vajon mit szóljanak azok a háztulajdonosok, akik több százan vannak és akik a július 9-i elemi csapás következtében szenvedtek háztulajdonukban károkat. Melyik biztosítótól kapnak ezek pénzt a házak rendbehozatalára és mit szólna Kovács ur ha nem háztulajdonos, hanem lakó volna? Nem-e menne panasza, ha a lakásába csurogna be az eső és keresne módot, hogy kötelezzék a háztulajdonost lakása rendbehozására? Nem elfogadható az a védekezés sem Kovács urnak, hogy ő lakóinak lakást keresett, mert előtünk fekszik a Lakáshivatal által kiutalt végrehatózat, ahol igazolják a háztulajdonosokat, hogy hazukban nincsen kiutalható üres lakás, tehát a Lakáshivatal által kiutalt lakások a holdban vannak.

Különbben minket nem is a Kovács ur védekezése érdekel, inkább érdekel bennünket a Mérnöki Hivatal végrehatózata, hogy kinek volt érdeke az, hogy még a laikus által is lakhatónak minősíthető épület lebontását javasolja akkor, amikor Szegeden ezer és ezer lakás van, amely ha nem is mérnökieg, de orvosilag emberi lakásnak még alkalmasabb. Nem is messzire kellett volna menni

a mérnöki hivatal kiküldöttjének, mert a kérdéses házban is talált volna három olyan földbe süllyesztett lakást, amelyeket komoly esőzések idején a víz tölt meg és a falakon a tuberkolózist terjesztő penész-gombák teremnek. Igaz, hogy erre azt feleli, a Mérnöki Hivatal, hogy ez nem az ő hatáskörébe tartozik. Ezt tudjuk. De illő volna a Mérnöki Hivatalnak is tudni, hogy Szegeden nagy a lakásínség és a határozatánál figyelembe venni. Mert mit csinálna a Mérnöki Hivatal, ha a közelmúltban történt elemi csapást szenvedő házigazdák mind jelentkeznének kilakoltatási végzésért? Szemrebbenés nélkül kiadná a végzéseket? Vajon hová tenné a hatóság a kilakoltatottakat ezéért, vagy ez nem érdekli a Mérnöki Hivalt, ebben a fakásinséges világban?

Cseh Imre.

A népjóléti minisztérium támogatásával

Hadifogoly-otthon létesült Szegeden

Hétfőn Szegedre érkezett dr. Botár Bálint miniszteri osztálytanácsos a népjóléti minisztériumból, hogy a Szegedre érkező hadifoglyok ügyében tárgyaljon. Megtekintette a nagyállomás épületében levő hadifogolyotdát és az idegklinikán a közelmúltban létesült átmeneti hadifogoly-otthont. A hadifogolyozólátat felügyelője, Dénes Leoné a szolgálat többi tagjával együtt feltárta a meglevő hiányokat és támogatást kért a népjóléti minisztériumtól.

Botár osztálytanácsos megelégedését fejezte ki a szolgálat működése felett és egyben 15 ezer forint segély sürgős kiutalását ígérte meg.

Felavatták a dorozsmai népkönyvtárat

Tombácz Imre nemzetgyűlési képviselő a könyvtársadalmi és politikai szerepéről beszélt

Vasárnap délelőtt 11 órakor a dorozsmai kulturházban zsúfolásig megtelt a nagyterem. Tombácz Imre MKP nemzetgyűlési képviselője ez alkalommal nyújtotta át Dorozsma dolgozóinak a kommunisták segítségével szerzett 1000 forint értékű népkönyvtárat. Tombácz Imre nemzetgyűlési képviselőt érkezése után hívei nyomban nagy szeretettel vetik körül. Megköszönték neki, hogy a jégkárosultak érdekében áldozatos munkát fejtett ki. Kollár Jánosné nagyszámu dorozsmai dolgozó keservét panaszolta el. A haszonbérlok előre kialkudták azt a bért, vagy terménymennyiséget, melyet az aratás után a föld tulajdonosának fizetni kell. A jégkár következtében sok haszonbérlok járt úgy, mint a felesek, hogy az egész évi keserves munkájának gyümölcsét semmisítette meg a jégeső. A haszonbérlok helyzete még a feleseknel is súlyosabb, mert a föld tulajdonosa a kialkudott mennyiségű gabonát követeli. Viszont sok földön annyi termés sincsen, amennyi gabona jár érte. Tombácz elvtárs megígérte, hogy közbejár a haszonbérlok érdekében is.

Bodor Károly a helyi Kommunista pártszervezet titkára nyitotta meg a népkönyvtár avatóünnepségét, majd felkérte Tombácz Imre elvtársat az ünnepi beszéd megtartására. Tombácz elvtárs többek között a következőket mondotta:

— A felszabadulás előtt a betű, a tudás hatalmának ismeretében az uralkodó osztály távoltartotta a széles dolgozó tömegeket a betűtől, a könyvtől. Azért tették ezt, mert nem akarták, hogy a magyar parasztság és a munkásság a tudás hatalmával élni tudjon.

A magyar demokrácia nagy szegénységében is módot talált arra, hogy a dolgozók társadalmának, a parasztságnak és munkásságnak jusson a betűből és ezen keresztül a tudásból.

A Magyar Kommunista Párt volt az, amelyik a többi koalícióba tömörült pártokkal együtt megalapította az Országos Népkönyvtár Bizottságot. Ez a bizottság — mint azt a dorozsmai példa is bizonyítja — jól dolgozik.

A dorozsmai népkönyvtár avatása arra is figyelmeztet bennünket, hogy a jövőben védjük meg a tanulás szabadságát — mondotta Tombácz Imre elvtárs. — Nem volt ugyan törvény a múltban, hogy a paraszt és munkásgyerekek nem szabad tanulni, de a társadalmi berendezkedés olyan volt, hogy a dolgozók legtöbbször örültek, ha az elemi iskolát el tudták végeztetni a gyermekükkel. Oda kell hatnunk, hogy a munkás és a pa-

raszt szülők gyermekei eljuthassanak a felsőfoku iskolákba és ezen keresztül az állami, valamint a gazdasági csúcspozíciókba is. A népkönyvtárnak az a feladata, hogy a falvak népet politikailag is felvilágosítsa és lehetővé tegye a parasztság számára a védekezést a politikai és gazdasági összeesküvők ellen — fejezte be beszédét Tombácz Imre nemzetgyűlési képviselő.

Ezután Patik Istvánnak a helyi bizottság és a szegedi Móricz Zsigmond népi kollégium egyik tagjának jelképesen átadta a könyvtárat, aki az egész falu nevében mondott érte köszönetet.

Bodor Károly bejelentette, hogy a MKP dorozsmai szervezete 50 darab könyvet adományoz a népkönyvtárnak, hogy ezzel is elősegítse a falu népének művelődését.

A beszédek után kedves meglepetéssel szolgált a MKP nagyszegedi szervezete az ünnepség résztvevőinek. Mintegy másfél óras magasszínvonalú élvezetes műsort adtak a szegedi Nemzeti Színház művészei, valamint a szegedi kommunista és a helyi MaDISz szervezet kulturgárdájának tagjai.

A műsor közben érkezett meg Sztríha Kálmán plébános, aki végül nagy érdeklődéssel hallgatta a kommunista színjátszókat.

A hangulatos műsor sikeréből kivette a részét Markó Lórá, Székely Dezső, Zakariás Gábor és Weininger András szalonkvartettje, sok tapsot kaptak a Nemzeti Színház szólistái: Deák Pálma, Latkóczy Hédi, Győlai Viki és Szanati József. Megérdemelt sikert arattak az MKP szegedi kulturgárdájának szereplői: Kovács Mária, Bárány Pálné, Sebes Tibor, Bárány Pál és osztóztott a sikerben a dorozsmai Bodor Pannika és ifj. Hungi Antal. A zongorakíséretet körültekintően látta el Zakariás Gábor.

Fizess elő a Délmagyarországra

Anyakönyvi hírek

Az elmúlt héten született 22 fiú, 19 leány.

Házasságot kötöttek: Márki Lajos, Hévézi Máriaival, Csonka József Quittér Ilonával, Dunai József Győri Juliannával, Gradiskai László Apró Máriaival, Egyházi József Gyúás Máriaival, Bakacsi István Csanádi Máriaival, Kovács Orbán Molnár Margittal, Hegyi Ferenc Kovács Juliannával, Kovács Miklós Kiss Rozáliával, Gyertyás Imre Paragi Veronikával.

Elhaltak: Madarász Vilmos 74, Csik Ilona 24, dr. Hargittay János 55, Salamon János 64, Kovács Mihály 78, Heretik József 44, öz. Kelemen Imréné 73, Németh István 61, Tifinger Ferencné 46 és Vékes Sándor 61 éves korában.

foglyok kapnak elhelyezést, akik Szegedről csak bizonyos idő múlva tudnak továbbmenni, különösen a jugoszláv területre. A hadifogoly-otthonban tusolóterem, fürdőszoba, egészséges kert és napi háromszori bőséges étkezés áll rendelkezésükre. A hadifogolyozólátat vezetője, Dénes Leoné a szolgálat többi tagjával együtt feltárta a meglevő hiányokat és támogatást kért a népjóléti minisztériumtól.

Szórakozzunk Tombácz-étterem
udvari terasszán! Bálint Dezső
szalonegyüttese! Kitűző konyha! Porter és csapón! Espresso! Szolid árak!